

FULL INFORMATIU PARRÒQUIA dels SANTS Just i Pastor

Sant Just Desvern, 3 de Maig de 2020. N° 18

DE LA RELIGIÓ CONSUMISTA A LA CONVERSIÓ ECOLÒGICA (1)

“Avui és prou evident que una de les malalties socials més greus, més esteses i més contagioses és el consumisme. Parlo d'aquella tendència social, de la que és molt difícil escapar, consistent en consumir de forma massiva i creixent una quantitat cada cop més nombrosa, diversa i tecnificada de béns i serveis, produïts mitjançant l'acaparament i depredació constant de recursos naturals, convertida en un hàbit profundament arrelat en la vida de les persones i en element fonamental de mediació de les relacions personals i d'estructuració de la societat i de l'economia.

Aquest fenomen social s'alimenta d'un conjunt de creences, conscients i, sobretot, pre-conscients, que bé podríem qualificar de *religió*: el consum considerat com la capacitat socialment més valorada, com a indicador de l'estatus social, com a mecanisme de creació de riquesa i prosperitat i com a mitjà per obtenir remei a totes les necessitats i malestars personals. És a dir, com la via per la felicitat o la salvació individual i col·lectiva.

Aquest credo té també les seues *ministres* (publicistes, *influencers* i marques que indiquen les modes i pautes de consum) i els seus *temples* (centres i carrers comercials, restaurants, estadis, platges, pistes d'esquí...), on els consumidors s'apleguen massivament per realitzar els rituals de compravenda, contractació i consum, especialment en determinats *temps litúrgics* (compres de Nadal, períodes de rebaixes, vacances d'estiu, Black Friday...).

No cal dir que aquesta religió, lluny de portar a la salvació, és més aviat una patologia que comporta danys greus. Primer en el mateix consumidor: tendència a la pèrdua de llibertat i danys a la seva salut física i mental, instal·lat en una lògica individualista i autorreferencial,

permanentment distret i insatisfet, atrapat en l'espiral de la gestió i conservació de les seves adquisicions, i amenaçat per les patologies dels hàbits consumistes (obesitat, hipertensió, addicions...). Però també efectes socials molt negatius, en forma de multiplicació de les desigualtats i dels conflictes armats entre grups i països per apropiarse dels recursos i matèries primeres, desplaçament forçat de poblacions, violació de drets humans, economia hiperfinancera i especulativa, generació de pobresa i exclusió. I finalment, una devastació mediambiental sense precedents en la història, destructora de la biodiversitat i que aboca a la humanitat a catàstrofes i crisis socials imprevisibles, que posen en perill la seva supervivència.

Cap un nou estil de vida personal i comunitària

Davant d'aquest fenomen, el gran repte de la humanitat és promoure urgentment l'abandonament de la religió consumista, per avançar cap a un nou estil de vida, personal i col·lectiu, radicalment diferent.

Això inclou una forma de consum ben diferent: conscient, lliure, responsable i prudent, que redueixi dràsticament l'impacte ambiental (tendent a zero residus, zero emissions...) i que opti sempre per les formes de producció sostenibles, solidàries i socialment responsables. Aquesta nova forma de consum, naturalment, ha de venir acompanyada de polítiques públiques fortes que introdueixin canvis importants en múltiples àmbits (producció, transport, urbanisme...).

Però és molt més. És una manera de viure que cerca l'establiment de relacions humanes basades en la cooperació, la solidaritat, la recerca del bé comú i l'ecologia *integral* (en paraules del Papa Francesc en la seva gran encíclica *Laudato si'*), que és a la vegada ecologia econòmica, social i cultural. Una manera de viure reconnectada amb la terra, ancorada en la perspectiva comunitària, basada en el respecte profund de la vida, i en l'austeritat, la sobrietat, la simplicitat, la humilitat i la contemplació de la natura, com a actituds que porten a la pau i la plenitud humana.”

Per Eduard Ibáñez

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 10, 1-10

En las comunidades cristianas necesitamos vivir una experiencia nueva de Jesús reavivando nuestra relación con él. Ponerlo decididamente en el centro de nuestra vida. Pasar de un Jesús confesado de manera rutinaria a un Jesús acogido vitalmente. El evangelio de Juan hace algunas sugerencias importantes al hablar de la relación de las ovejas con su Pastor.

Lo primero es “escuchar su voz” en toda su frescura y originalidad. No con fundirla con el respeto a las tradiciones ni con la novedad de las modas. No dejarnos distraer ni aturdir por otras voces extrañas que, aunque se escuchen en el interior de la Iglesia, no comunican su Buena Noticia.

Es importante sentirnos llamados por Jesús “por nuestro nombre”. Dejarnos atraer por él personalmente. Descubrir poco a poco, y cada vez con más alegría, que nadie responde como él a nuestras preguntas más decisivas, nuestros anhelos más profundos y nuestras necesidades últimas.

Es decisivo “seguir” a Jesús. La fe cristiana no consiste en creer cosas sobre Jesús, sino en creerle a él: vivir confiando en su persona. Inspirarnos en su estilo de vida para orientar nuestra propia existencia con lucidez y responsabilidad.

Es vital caminar teniendo a Jesús “delante de nosotros”. No hacer el recorrido de nuestra vida en solitario. Experimentar en algún momento, aunque sea de manera torpe, que es posible vivir la vida desde su raíz: desde ese Dios que se nos ofrece en Jesús, más humano, más amigo, más cercano y salvador que todas nuestras teorías.

Esta relación viva con Jesús no nace en nosotros de manera automática. Se va despertando en nuestro interior de forma frágil y humilde. Al comienzo, es casi solo un deseo. Por lo general, crece rodeada de dudas, interrogantes y resistencias. Pero, no sé cómo, llega un momento en el que el contacto con Jesús empieza a marcar decisivamente nuestra vida.

Estoy convencido de que el futuro de la fe entre nosotros se está decidiendo, en buena parte, en la conciencia de quienes en estos momentos nos sentimos cristianos. Ahora mismo, la fe se está reavivando o se va extinguiendo en nuestras parroquias y comunidades, en el corazón de los sacerdotes y fieles que las formamos.

La increencia empieza a penetrar en nosotros desde el mismo momento en que nuestra relación con Jesús pierde fuerza, o queda adormecida por la rutina, la indiferencia y la despreocupación. Por eso, el Papa Francisco ha reconocido que “necesitamos crear espacios motivadores y sanadores... lugares donde regenerar la fe en Jesús”. Hemos de escuchar su llamada.

José-Antonio Pagola

CONTINUEN SUPRIMIDES LES MISSES FINS A NOU AVIS.

=====

SIGUEN SUPRIMIDAS LAS MISAS HASTA NUEVO AVISO

=====

Parròquia de Sant Just

Hogar Ntra. Sra. de Lourdes